אלא מ"ל ממונה עליה כרבי חגיגת בן תרדיון · פי' נתמן כמותו לגבל לדיק כמותו לת דהא נבחים דבימי למולחים לת היו לדיקים כמותו ולהכי נקט ר' חגיגת בן תרדיון משום מעשה שבת ליהו דלמר פ"ק דמסכת ע"ז (דף יז:) מעות פוריס נתחלפו לי במעות של לדקה וחלקתים לעניים וכן בפרק במה טומנין (שבת דף מפ· ושם) דלמר תפילין לריכין גוף נקי כלישיפא לת לדיק כלישיפא קלמר לגת גוף נקי שידע ליהר שגת יש בהם ושגת יפית בהם קלמר ולת נקט לי שפא לגת משום לחיתרמים היא ניסת:

עליונים למטה ותחתונים למעלה · פי' ר"ח דלמרו הגלומים שקבלה בידם רב מפי רב דעולם הפוך הייט שרלה שמולל דהוה יתיב קמיה דרב יהודה תלמידיה משום דמיהה בשמולל בפר' במה בהמה (שם דף יה·) גבי היית ליתמת דלתיל ולוחת קמיה דשמולל ולת לשגח בה ר"ל רב יהודה ליט ליה למר לוטס לחזט מוסקת לל וגו':

ויבא ויעש ה' כלשר דבר כי תמלאתם וגו'. ולוטה שעה עשה לדקה שהיט (דלמקת להקב"ה ר"ל שהיט מתיר לת ירמיה מן הזיקים כדכתיב התם: ולת

"נותנה ואינו יודע למי נותנה נותלה ואינו יודע ממי נותלה: נותנה ואינו יודע למי נותנה לאפוקי מדאמר עוקבא נותלה ואינו יודע ממי נותלה לאפוקי מדרבי אבא, ואלא היכי ליעביד? ליתיב לארנקי של צדקה, מיתיבי מה יעשה אדם ויהיו לו בנים זכרים? ר"א אומר יפזר מעותיו לעניים, ר' יהושע אומר ישמח אשתו לדבר מצוה. א"ר אליעזר בין עקב אומר לא יתן אדם פרוטה לארנקי של צדקה אלא א"ל ממנה עליה בר' חנניא בן תרדיון כי קא אמרינן דממני עלה כר' חנניא בן תרדיון. א"ר אבהו אמר משה לפני הקב"ה: רבש"ע במה תרום קרן ישראל? אמר לו בכי' תשא. א"ר אבהו שאלו את שלמה בן דוד עד היכן כחה של צדקה? אמר להן צאו וראו מה פירש דוד אבא פזר נתן לאביונים צדקתו עומדת לעד קרנו תרום בכבוד. רבי אבא אמר מהכא הוא מרומים ישבון מצדות סלעים משלבו לחמו נתן מימיו נאמנים מה מעם מרומים ישבון מצדות סלעים משגבו? משום דלחמו נתן ומימיו נאמנים. א"ר אבהו שאלו את שלמה איזהו בן העולם הבא? אמר להם כל שבנגד זקניו כבוד. כי הא דאמר ר' יוסף בריה דר' יהושע חלש אינגיד א"ל אבוה מאי חזית? א"ל עולם הפוך ראיתי: עליונים למטה ותחתונים למעלה א"ל עולם ברור ראית, ואנן היכי חזיתינן? א"ל כי היכי דחשבינן הכא חשבינן התם, ושמעתי שהיו אומרים אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו ושמעתי שהיו אומרים הרוגי מלכות אין בריה יכולה לעמוד במחיצתן, מאן נינהו? אילימא ר"ע וחבריו משום הרוגי מלכות נתנו לא פשיטא. בלאו הכי נמי? אלא הרוגי לוד. תניא אמר להן רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו בני מהו שאמר הכתוב צדקה תרומם גוי וחסד לאומים חטאת נענה רבי אליעזר ואמר צדקה תרומם גוי אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, וחסד לאומים חטאת כל צדקה וחסד שאומות עובדי כוכבים עושין חטא הוא להן שאינם עושין אלא לתגדל בו כמו שנאמר ידי להוון מהקרבין ניחוחין לאלהה שמיא ומצלין לחיי מלכא ובנוהי ודעביד הכי לאו צדקה גמורה היא והתניא האומר סלע זו לצדקה בשביל שיזכו בני ובשביל שאזכה לעולם הבא הרי זה צדיק גמור? לא קשיא כאן בישראל כאן בעובד כוכבים נענה רבי יהושע ואמר צדקה תרומם גוי אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל גוי אחד, וחסד לאומים חטאת כל צדקה וחסד שעובדי כוכבים עושין חטא הוא להן שאין עושין אלא לתגדל בו שנאמר להן מלכא מלכי ישפר עליך והחתך בצדקה פרוק ועויחך בימין ענניין הן תהוי ארכא לישלותך וגו' נענה רבן גמליאל ואמר צדקה תרומם גוי אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל [וגו'], וחסד לאומים חטאת כל צדקה וחסד שעכו"ם עושין חטא הוא להן שאין עושין אלא להתיהר בו שנאמר וכל המתיהר נופל בגיהנם שנאמר וד יהיר לין שמו עושה בעברת זדון ואין עברה אלא גיהנם שנאמר יום עברה היום ההוא אמר רבן גמליאל עדיין אנו צריכין למודעי רבי אליעזר המודעי אומר צדקה תרומם גוי אלו ישראל דכתיב ומי כעמך ישראל גוי אחד וחסד לאומים חטאת כל צדקה וחסד שעכו"ם עושין חטא הוא להן שאין עושין אלא להתרפא בו שנאמר ואתנן בן שנאמר ונבא ויעש ה' כאשר דבר כי חטאתם לה' ולא שמעתם בקולו והיה הדבר הזה נענה רבי נחוניא בן הקנה ואמר צדקה תרומם גוי וחסד לאומים חטאת אמר להם רבן יוחנן בן זכאי לתלמידיו נראין דברי רבי נחוניא בן הקנה מדברי ומדבריכם לפי שהוא נותן צדקה וחסד לישראל ולעכו"ם חטאת מכלל דהוא נמי אמר, מאי היא? דתניא אמר להם רבן יוחנן בן זכאי כשם שהחטאת מכפרת על ישראל כך צדקה מכפרת על אומות העולם: *איפרא הורמיז אימיה דשבור מלכא שדרה ארבע מאה דינרי לקמיה דרבי אמי ולא קבלינהו, (ג) שדרינהו קמיה דרבא וקבלינהו. משום שלום מלכות, שמע רבי אמי איקפד - אמר ליה ליבוש קציר תשברנה נשים באות, מאירות אותה ורבא משום שלום מלכות, ורבי אמי נמי משום שלום מלכות? דאיבעי ליה למפלגינהו לעניי עובדי כוכבים, ורבא נמי לעניי עובדי כוכבים יהבינהו, ור' אמי דאיקפד הוא דלא

נותנה ואינו יודע למי נותנה· כדמסיים בסיפיה יתנה בכיס של גבאי לדקה: דרכ עוקבת ור' לבא במס' כתובות (דף מה:) מר עוקבת הוה שדי לעניית דמבבותיה כל יומא לרכבה זוזי בציטולת דלדקת הכי שהעני מיט יודע ממי טולה והוא יודע למי טתנה ור' לבא הוה לייר תיריה אור בסולריה ולדי לתחוריה וממלית נפשיה לביני עניי והעני טולה ויודע ממי טולה ולית יודע למי טתנה: **לדבר מלוס** · לפני תממים: **ממר לו בני תקח** · לם בתת לקתת רלתם בהגיהה קח ממם כופר ללדקה: **לנגד וקניו לכבוד** · לוחם שמולקין להם כבוד בעולם הזה מממת מכמת זקנתם: **עליונים למטה** · לוחם שהם עליונים כלן מממת שהכן רלוניו שם שהם למטה: **והתחתונים למעלה** · רלוניו שהם עליונים שפלים שם רלוחים תחתונים: **ולמן** · בעלי תורה היולך לחיקן היולך ים תחיבותיו: **כי סיני** · לליתיקן הכת תחתונים וכבדים הכי לימקן התם: **סרוני מלכות ופו נפ** · כלומר קך מלמת לחודת הוה להוי בהו שהכרנו קידום הסם ופו לת הוה בהו: **פרוני לוד** · לוליימם ופפום לחים שהרגם ("פולטוכרופום) הרשע בלודקיה כדלחמרינן בחכמת תעניח (דף יח:) על ידי גזילה שהגזרה על ישראל להשמיד על שהמלות בת מלך הכושה ותקדו לת ישראל עליה ועמדו לחתי הרגוטה: **ס"ו לדיק גמור** · על דבר זה ומחכדה זו: **כלן בישראל ולכן בעובד כוכבים** · בישראל דעתן לשמים בין יחיה בין לת יחיה ליט מהרהר לחר מדת הדין **לבל עכו"ם** ליט נותן לגת ע"מ כן ולם ללו מהתרינו: **יוס שבבר סיום סטום** · ביום הדין משתתי בגבולות לפניה: **סמודעי** · מהר המודעי היה: **ויבא ויעש ה' כלשר דבר כי תעלאתם לה' וגו'** · גבוה"מן ולקמר ליה לירמיה כשהיה מנלה לת ישראל לגבל: **ביבש קציר תשברנה** · כשתכלה זכות שהיין וייבש לתלומית מעשה לדקה שלהן לו ישברו:

נותנה ואינו יודע למי נותנה נותלה ואינו יודע ממי נותלה

רבינו גרשום

בתמלה: ואינו יודע למי נותנה. לאפוקי ממר עוקבא דמנח לצדקה אציונרא דרשא של עני העני לא היה יודע מי נתנה שם ומר עוקבא יודע איזה עני נפלה. נתמלה העני ואינו יודע ממי נפלה. לאפוקי רבי אבא דצייר בסרדידיה ומשמילו ישרי ושקל. עני היה יודע ממי נתפל הר' אבא אינו יודע איזה עני נתמלה: יתן לארנקי של צדקה ולא ירע העני מי נתן והגזבר לא ידע מי נפל: ישמח אשתו בדבר מצוה: שיפקדנה שלא בזכן עונה: אלא א"כ ממונה עליה כר' חנינא בן תרדיון שהיה אדם גדול והיה יודע לברוק למי יתן אלמא (דלא) [דאי לא] מצינן למשכח ממונה כגון זה. הוא עצמו מפזרן ונותן. כי אמרינן נמי דיתן לארנקי בשיש ממונה עליה כר' חנינא בן תרדיון. אי לא יפזרן הוא עצמו: אמר לי בני תשא. משום דכתיב שם ונתנו איש כופר נפשו: אמר להן כל שכנגד זקניו כבוד. זה שקנה חכמה ללומר לי כבוד בשביל חכמתו ולא משום עושרו: עליונים למטה: ללומר אותן שהן עליונים בשלם הזה בשביל עושרם ולא בנין חכמתם ושם בשלם הבא שרוין למטה: ותחתונים בשלם הזה שהם חכמים ומסכנין ובני מעשים טובים לא השיבו הבא. לשלם ואגן מאי ללומר? איך תלמידי חכמים (האיך) דעשבין א:תם שם: כי היכי דחשבינן הכא חשיבין התם והיינו נגר זקניו כבוד: ותלמודו בידו. בגיטה: ר' עקיבא ועשרה חבריו. פשיטא ללומר בלא זכותא דהריגה דהוו צדיקין גמורים: הרוגי לוד·שפעם אחת נמצאת בת מלך הרוגה וסושלכת ברחוב ולא נודע מי הרגה וחשדו לכל היהודים ורצה המלך לשלחה יד בכולן עד שבאו שנים וסמרו עצמן ואמרו שהן הרגוה והצילו את כולם שלא יהרגו. על ידן: כאן בישראל· ודאי מעליותא היא דאמר"כ לבו לשמים לשם מצוה אבל הרבה אומות אין עושין אלא לשם שמים ומשום הכי לא עבדיתו צדקה כו':

ויבא ויעש ונו' כי האי גונא מהדרינן אותן. ור' נחוניא דריש הכי צדקה תרומם ישראל וחסד לשמים צדקה וחסד לישראל. וכל מה שאמרו הרבה אומות עושין חטאת הוא להן מכלל דהוא ריב"ז דריש האי קרא כשם שחטאת קרבן חטאת מכפר על ישראל: לקמיה דר' אמי דהוי נבאי ליתנם לצדקה: אמר ליה לרבא ביבש קציר תשברנה. כלומר כעין שהקציר מבושל יפה משברין אותו כך כשיטלא מצדקה ומברא אותם מחשאתם תשבר ורועם נשים באות מאירות כגון אריתי מורי כלומר שאפי' הנשים (אין) יכולין למשול בם והיכי עביד רבא דקביל צדקה מהן להימשך מלכותן בזכות הצדקה: ור' אמי דאיקפד הוא לא

הגהות הב"ח

(א) ע"ז דף יח: ב) [נפ"י ליתא רבא]: ג) פסחים כ: [ובפ ליתא כי הא דיוסף בריה דר' יהושע בן לוי חלש ואיתנגיד כי חדר א"ל כו']: ד) [מ"ק כתי למטה מז:]: ה) ס"ל דהא איכא מעשים מובים בלאו ה"נ אלא כו': ו) ס"ל לפי שאין עושין כו' וכן בכולן: ז) פסחים מ· ר"ס ד.: ח) [נקמן מת: ס"ס] ע"ז יח:

(ט) גמרא כי סח דלא וסף נכיה לר' יהושע: (י) שם סלע זו לצדקה: (ג) שם שלכתיכנו קמיה לרבה: (ל) תוס' ד"ה ויבא וכו' עשה לדקה סטים נלאה כמקנת לצדקה ס":

* ג' תיא זאת האיפרא [ע"ל] [בקונטרס ליפרא] ונתנו שיש כובל נר"ש.

ע"ל מוריים

* אחר' [ביאורים ליצא] תשמישי ת"ח ס' מיוחי ד"ה תוספות ד"ה ביבש קציר ד"ה ביבש קציר ד"ה ביבש קציר זמני כן ביאורו מפורש ביבש קציר ד"ה ביבש קציר ד"ה ביבש קציר

הגיהות הגר"א

* [ע"ז ס"ו ב ת.

יחזקאל כ"ו

מכלי קס/ב כ"ד ס"ו ד"ה ב

ירמיה מ"ו

יחזקאל כ"ו